

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1750

av **Ann-Charlotte Hammar Johnsson m.fl. (M)**

Bättre villkor för människor med funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen, årligen, i samband med budgetpropositionen ska redovisa resultaten av utvecklingen mot identifierade inriktningsmål samt delmål för arbetet med de förbättrade villkoren för människor med funktionsnedsättning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

För att förbättra villkoren för människor med funktionsnedsättning föreslår vi att regeringen, årligen, i samband med budgetpropositionen ska redovisa resultaten av utvecklingen mot identifierade inriktningsmål och delmål rörande detta arbete. Redovisningen kan utgöra en grund för regeringens rapportering om efterlevnaden av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Det är viktigt att undanröja hinder för full delaktighet i samhället samt förebygga och motverka diskriminering och skapa förutsättningar för självständighet och självbestämmande för personer med funktionsnedsättning.

Det är viktigt att insatserna rör alla områden såsom

- Arbetsmarknadspolitiken
- Socialpolitiken
- Utbildningspolitiken
- Transportpolitiken
- It-politiken
- Sjukvård och habilitering
- Ökad fysisk tillgänglighet
- Rättsväsendet
- Folkhälsopolitiken
- Kultur, medier och idrott
- Konsumentpolitiken

Sjukvård och hjälpmedel

Vi moderater värnar det regionala och kommunala självstyret men det får inte vara så att tillgången på adekvat och kvalitativ sjukvård och habilitering avgörs av var du bor i landet.

Det är till exempel inte rimligt att kostnaderna för hjälpmedel är så olika i landet. Därför vill vi ha en nationell reglering av egenavgifter och regler för hjälpmedel. Inte heller är det rimligt att det finns olika regler för vilka läkemedel som subventioneras i olika landsting. Tillgången på specialiserad vård kan i många fall vara avgörande vid små och ovanliga diagnoser och här är det viktigt att det finns en nationell och specialiserad kompetens tillgänglig för alla oavsett var man bor.

Kollektivtrafik

För många människor med funktionsnedsättning är det av avgörande betydelse att kollektivtrafiken fungerar avseende såväl reguljär kollektivtrafik som färdtjänst. Det är ett bekymmer att det inte utgår bilstöd med tillhörande anpassning till människor med funktionsnedsättning som inte arbetar. Detta ger sämre livskvalité.

Hela resekedjan måste fungera för den enskilde, det vill säga information, bemötande, fordon eller infrastruktur.

Upphandlingar av färdtjänst och sjukresor ska bygga på innehåll och funktion och även här krävs det nationella likvärdighet. Färdtjänsten måste vara tillgänglig under dygnets alla timmar och vara flexibel. Ett regelverk där man ska beställa resor 2–3 veckor i förväg är varken rimligt eller hållbart utan färdtjänst ska kunna beställas likt en taxi. Därtill måste det finnas ett kontrollsystem som granskar färdtjänsten.

Arbetsmarknad

För oss moderater är det självklart att var och en ska ges möjlighet till arbete och egen försörjning. Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan ska ges i uppdrag i regleringsbrev att det ska vara huvudmålet för funktionsnedsättningspolitiken i Sverige. Vi anser att sjuk- och aktivitetsersättning ska vara den yttersta åtgärden man tar till när alla andra vägar är uttömda. Alla vill och ska ha en arbetsplats att gå till!

LSS

Den dåvarande borgerliga regeringen införde LSS – lagen om stöd och service. Den lagen gav för första gången den med en funktionsnedsättning rättigheter i Sverige. Tyvärr har vi sett att regeringen de senaste åren har gett uppdrag till Försäkringskassan att minska antalet som är berättigade till insatser enligt LSS. Det har fått stora negativa konsekvenser för många enskilda i Sverige och är inte värdigt ett välfärdssamhälle.

LSS måste återställas och ska människor med funktionsnedsättning kunna få en plats på arbetsmarknaden eller ha möjlighet att delta i samhället som alla andra så är insatsen personlig assistans av yttersta vikt.

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Lars Beckman (M)

Marta Obminska (M)

Lisbeth Sundén Andersson (M)